

SEMĂNĂTORUL

ORGAN AL ASOCIAȚIEI ÎNVĂȚĂTORILOR DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară No. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Inceput de an Școlar

Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns și anul școlar 1932-1933, și pe această cale „Semănătorul”, urează sănătate colegilor și voie bună celor de sus ca să nu se întâmple ce s'a mai întâmplat: salariile neplătite pe patru luni, bătaie la chemarea de posturi și desființare de posturi și școli acolo unde era necesar.

În fruntea Ministerului nostru e un om integru, ajutat de doi oameni înimoși și cu mult dor de muncă: D-l Andrei și Petrescu.

Așteptăm să reinvieze epoca marelui Haret când Ministrul școlilor era părinte bun al învățătorului și în colaborare cu el a luptat pentru ridicarea economică și culturală a sătenului nostru.

Munca oamenilor de bine se vede și se știe că, dacă nu-i apreciată de toată lumea, și pentru tine ca învățător de organele de control, însă e apreciată de masele în mijlocul cărora trăiești și de judecătorul cel mai înalt din tine: Conștiința.

În județul nostru, față de restul țării, se află o învățătorime de cel puțin 1/3 flotantă; și aceasta din cauza greutăților ce întâmpină cu neprimirea salariului, cu predarea învățământului, etc., se descurajează și caută a se apropia, pentru înlesnirea lui, de casa părintească. Anul trecut erau din partea județului nostru, 200 cereri de transferare, dintre cari, dacă nu mă înșel, vreo 50-60 au plecat și au venit alții în loc. Anul aceasta la fel trebuie să fie cereri de transferare; dar greutatea mare este că sunt locuri puține, căci altfel ar fi plecat mulți.

Cu cât învățătorul stă mai mult într'un loc, cu atât e mai bine pentru învățământ și sat. Pentru acest lucru ar trebui ca în fiecare sat să fie locuință pentru director și improprietărea fiecărui învățător cu lot de colonist, fără a li se pune piedici din cauza prea multor formalități.

În părțile de graniță sunt tineri coloniști și e bine că e așa, pentru a da mai multă vigoare românismului—de

acea sunt improprietăriți cu 15 ha.—; iar învățătorii cu câte 8-12 ani vechime, nu's improprietăriți decât pe baza art. 159 din legea învățământului primar, cu câte 10 ha.

Ar trebui ca învățătorii de pe graniță și acei ce se află în colonii militare, să fie improprietăriți ca și coloniștii de acolo cu câte 15-25 ha.

Învățătorul trebuie să fie pildă de gospodărire față de săteni, căci numai în felul acesta poate să se impună și să fie autoritar spre folosul satului și al învățământului.

Cu situația în care ne aflăm, nu tocmai bună fiindcă nu suntem plătiți pe patru luni, pășim pe acest an școlar cu credința că cei în drept ne va satisface doleanțele, spre a scăpa de grija zilei de mâine pentru buna îndeplinire a misiunii de apostolat ce ne-a fost încredințată.

Din nou la lucru

Se pare că atmosfera întunecată ce plana asupra începutului de an școlar, cu un an în urmă, s'a limpezit și acum cu frunțile mai senine, după o recreație de 3 luni, ne întorcem din nou la școlile din satele noastre.

Când, în fine s'a închis cursurile, și fiecare trebuia să plece, ca după atâta stupefacție sufletească să se recreieze, învățătorul, prin neprimirea salariului era pus în situația nenorocită de-a nu putea părăsi satul și nici să stea acolo.

Acele timpuri de grea cum-pănă materială le-am trăit fiecare din noi; grija, nu a zilei de mâine, ci a celei de astăzi ne-a sfârlit pieptul fiecăruia.

Astăzi, când nu mai avem salariu în restanță pe acest an decât pe Martie și Aprilie, să sperăm că situația s'a restabilit și că de acum înainte nu vom mai fi supuși năprasniciei așteptării, care ne steie în ultimul timp puterile de muncă.

Plini de speranță și de forțe regeneratoare, să pășim cu încredere pragul școlii, unde trebuie să ne lepădăm de grijele vieții și mândrii de rolul nostru în mijlocul satului, să nu uităm o clipă îndatoririle noastre acolo, unde la fiecare pas întinericul amenință să ia proporții din ce în ce mai mari.

Pony

Stabilirea unui plan în activitatea școlară

Instrucțiunea și educațiunea școlară întâmpină unele dificultăți, cari îngreuiază uneori foarte mult munca educatorului. Se știe anume că el trebuie să cunoască și să respecte individualitatea elevilor, ceea ce nu e tocmai ușor de făcut, ba chiar imposibil față de numărul prea mare de elevi ce se dau în seama unui educator.

Pe lângă aceasta diferitele obiceiuri rele dobândite de școlari sub influența mediului, ori a creșterii greșite din familie, iarăși se opun scopului educațiunii; adăogăm încă alte împrejurări de ordin material cum sunt sărăcia, reaua întreținere a localului de școală, a drumurilor, etc.

Pentru instruirea și educarea copiilor nu e de ajuns deci, numai o bună metodă de învățământ, ci este trebuincios totodată a se cunoaște anumite condițiuni particulare în care se dezvoltă viața copilului. Cunoșcând acestea, educatorul poate găsi originea multor rele de care suferă învățământul și astfel el poate ști în ce fel să stăruiască pentru curmarea acelor rele, prin mijloacele cele mai potrivite.

Întotdeauna la începutul misiunii sale, educatorul privește activitatea sa școlară ca ceva foarte limpede, netezit și fără alte neajunsuri din afară de cei patru pereți ai clasei, pe când realitatea este foarte izbitoare și aspră. Aceasta face ca descurajarea să cuprindă adeseori sufletul educatorilor tineri, din cauză că le lipsește cunoașterea realității, care se potrivește foarte rar cu cele ce se spun în teorie.

După unul sau mai mulți ani de practică, educatorul își formează convingeri proprii asupra firii copilărești sau asupra influențelor bune ori rele ale mediului, precum și asupra avantajilor și desavantajilor modului său de a fi și a proceda. La începutul unui an următor își poate deci, stabili anumite puncte de urmat în activitatea sa.

Instrucțiunea și educațiunea cer însă, un întreg șir de acțiuni, prin care se influențează asupra dezvoltării fizice, intelectuale și morale a elevilor. Trebuie deci o ordine bine stabilită, un plan bine conceput în desfășurarea acelor lucrări.

Copiii se prezintă la școală cu deprinderi rele, la care se mai adăoga încă alte deprinderi de același fel prin contactul între dânșii. Pe de altă parte lor le lipsesc cunoștințele clare și folositoare despre lucruri și despre viața omenescă.

Educatorul trebuie deci, să aibă o îndoită grijă: întâiu de a înlătura relele deprinderi și a veghea să nu se capete altele; al doilea de-a adăoga cunoștințe clare și temenice în mintea copiilor și simțiminte curate în inima lor. El va avea astfel de îndeplinit o acțiune pozitivă și alta negativă.

1. Spre a paraliza piedecile ce se opun dezvoltării firești a elevilor, învățătorul e dator să cerceteze individualitatea acestora. În acest scop va trebui să studieze referințele vieții familiare a școlărilor, ținând socoteala de următoarele lucruri: starea morală și materială a părinților, sănătatea lor, viața conjugală, numărul membrilor familiei, rivalitatea de orice fel ce există între diferiți părinți, ce gândesc părinții școlarului despre școală, greutatea drumului de străbătut până la școală, etc. Cunoșcând toate aceste condițiuni din afară, asupra fiecărui elev, învățătorul va ști să intervină la timp și locul potrivit pentru curmarea unor nevoi familiare ori publice, apoi va înțelege cauzele pentru care unii elevii sunt prea îndrăzneți, alții prea timizi, unii sprințeni și vioi, alții abătuți, oboșiți și neatenți. El va putea astfel alege mai ușor cele mai bune mijloace pedagogice, potrivite cu împrejurările.

2. În acțiunea pozitivă va trebui ca învățătorul să aleagă de la început cele mai bune cărți de școală, avându-se în vedere aceasta și pentru lipsa de mijloace materiale ale părinților și deci spre a nu se schimba în fiecare an autorii.

La începutul fiecărui an este necesar ca învățătorul să-și reînprospeteze în memorie cuprinsul programului cunoștințelor generale ce are să predea peste an. Acest program pus în concordanță atât cu nevoile populației, care răpesc dela școală în anumite timpuri pe copii, cât și cu maximul și minimul deșteptăciunii ce se poate

(Continuare pe pag. 11 a)

Stabilirea unui plan în activitatea școlară

(urmăre din pag. 1-a)

prevedea asupra clasei întregi, arată mai dinainte ca literele de energie ce trebuie să cheltuiască învățătorul în timpul unui an școlar, spre a dobândi rezultate multumitoare.

Tot la începutul anului școlar, pentru desfășurarea ordonată și precisă a muncii de peste an, învățătorul își revede toate observațiunile sale culese din experiență, recitește de asemenea cele mai importante principii didactice și metodice ale învățământului pedagogic, precum și orice alte însemnări metodice.

Toate acestea constituie planul de muncă al educatorului și influențează asupra efortului său nervoase, făcând-o mai lesnicioasă și mai sigură. Astfel s'ar putea dobândi mai mult sau mai puțin în-

țelepciunea de a ști în mod cât mai limpede atât piedicele ce se opun învățământului, cât și mijloacele cele mai potrivite de înlăturare a acelor piedici și de promovare a educației. După o experiență de mai mulți ani, fixându-și cu atenție toate observațiunile proprii din viața școlară, educatorul își poate forma convingerea adâncă despre ceea ce trebuie de făcut, fiind totdeauna liniștit asupra celor ce urmează.

Intregul câmp de activitate se poate privi în adevărata sa lumină, iar muncitorul intelectual prevede rezultatele dorite. El va dobândi astfel, un spirit practic, o voință rațională, energică și hotărâtă.

Pantelimon Diaconescu

Reorganizarea învățământului primar

Consfătuirea dintre conducătorii ministerului instrucției și organele de control. Expunerea d-lui Gusti

Luni 5 Sept. la ora 10 dimineața, s'a deschis în anfiteatrul „Odobescu” al Facultății de filosofie și litere din București, în prezența d-ilor subsecretar de stat P. Andrei, secretar general Emanoil Bucuța, și I. C. Petrescu, directori Ghîțescu și Culea, de către d. profesor Dimitrie Gusti, ministru instrucției publice, Cultelor și Artelor, întâia întrunire a inspectorilor și revizorilor învățământului primar.

D. prof. GUSTI a făcut următoarele expuneri:

Socotesc întrunirea inspectorilor și revizorilor învățământului primar drept o întrunire de mare însemnătate și trezitoare de sinceră bucurie. Sunteți cei mai scumpi și mai de preț colaboratori ai ministerului instrucției, care va fi în buna parte așa cum veți ști să-l faceți.

Nu se încearcă acum la ministerul instrucției doar simple inovații. Ci o reformă temeinică a învățământului și în deosebi a celui primar.

În îndeplinirea ei, organele de control mijlocitoare între centru și țară, au, în afara misiunii de răspânditoare ale directivelor centrului, ca reprezentanți ai realităților vii locale, o întreită menire.

Orice reformă cere o informație singură și precisă. Culegerea, prelucrarea și prezentarea ei, va reveni organelor de control.

Ele au apoi menirea de a concentra și de a face cunoscută întreaga experiență didactică adunată în țară prin străduința fiecărui învățător valoros, lucreze el și în cel mai neluat în seamă cătun, stabilind legătura între acțiunea administrativă din birourile ministerului și aplicarea ei de pe întinderea țării.

Chestionarul concis ce va fi prezentat de d. I. C. Petrescu,

secretarul general al ministerului, eșit din rândurile învățătorilor, o podoabă și a învățământului universitar și a ministerului, e consacrat stabilitii unuia dintre mijloacele temeinice pentru informarea centrului.

În sfârșit, organele de control trebuie să aprecieze învățătorul și să-i mijlocească ministerului cunoașterea lui. Menire de cea mai mare importanță. Ca școala primară să înainteze în mod temeinic, îi trebuie un scop bine determinat. S'a dovedit că împărțirea unei culturi generale, aceeași pentru francezi, senegalezi sau români, nu-l poate furniza. Elementele nelipsite de cultură generală, pot fi împărțite printr'un program minimal. Însă de abia o educație vie, adaptată nevoilor locale poată constitui un scop bine potrivit învățământului țării noastre. Școala primară va trebui să fie întocmită la țară—problema mare și particulară a învățământului la noi, e tocmai organizarea învățământului țărănesc,—potrivit nevoilor satului. Îmbogățind viața satească și îmbogățită de ea.—așa trebuie să fie școala primară dela țară. Nu numai locul unde se desprinde scrisul și cetitul ci și un organ bine încadrat din viața satească. Elevii trebuiesc să fie bine încadrați în școală, școala bine încadrată în sat iar satul bine potrivit vieții națiunii.

Învățătorul nu e numai un funcționar al statului, ci și al națiunii întregi. Într'un înțeles mult mai adânc decât cel obișnuit, el este într'adevăr un apostol. Căci, pentru ca școala să meargă bine, el trebuie să caute să munciască cu stăruință ca tot satul să meargă bine, și chiar nu numai satul ca atare, și satul în cadrul întregii națiuni.

Un mare înaintaș și îndrumător au organele de control din învă-

țământul românesc în Eminescu. Vremea cât a deținut această însărcinare, după ce fusese înlocuit la Biblioteca Universității din Iași, și-a luat chemarea în serios ca nimeni altul și a făcut,—s'ar putea zice—o concepție întreagă a revizoratului. Nu se socotea un simplu polițai al învățământului, ci era un adevărat anchetator social. Spre a cunoaște bine o școală, întreprindea cercetări sumare asupra mortalității și natalității satului respectiv, asupra chipului cum își fac preotul și primarul datoria și asupra multor altor fapte asemănătoare.

Îndatoririle greu de îndeplinit ale organelor de control, trebuiesc duse la capăt cu tot devotamentul. Se slujește astfel țara întruaga. Ministerul va ști să verifice prin controale neașteptate chipul cum ele au fost îndeplinite și va aprecia totdeauna eforturile făcute. Va fi însă fără cruțare față de cei ce vor considera chemarea lor ca o simplă onoare ce nu le cere muncă stăruitoare.

Obligații imediate ce se impun organelor de control sunt acum, întâi comunicarea lipsurilor urgente ale școalelor primare din regiunea lor, pentru repartizarea cotel de 5 milioane din suma de 30 milioane, pusă la dispoziția ministerului instrucției pentru reparării de localuri, din împrumutul ultim. Și apoi, o acțiune temeinică de complectare a obligativității învățământului primar printr'un sistem larg de gratuități, îndeplinite, nu atât cu ajutorul statului, ci cu cel al asociațiilor culturale, a comitetelor parohiale și a celorlalte bunevoînți.

Deschid această primă întrunire a organelor de control din învățământul primar, care va fi urmată de multe altele, dorind părtaşilor ei spor la muncă spre binele națiunii.

Cuvântarea d-lui subsecretar de stat Petre Andrei

D. subsecretar de stat Petre Andrei a rostit apoi următoarea cuvântare: Sunt două lumi în luptă. Una veche care se clatină și una nouă ale cărei orizonturi abia se arată, și la care nu îndrăznim încă să ne uităm.

Pe lângă criza economică mai avem o criză morală. Pentru a înlătura anarhia trebuie să întărim școala. Trebuie să luptăm în greutăți fără număr, dar dacă în sufletele noastre trăește un pic de dragoste pentru țară, școala trebuie să-și spună cuvântul.

Au fost miniștri ca Spiru Haret, care au făcut mult pentru școală. Partea pedagogică a fost neglijată, însă satul a intrat în democrație deci ne trebuie și o pedagogie democratică. Am avut o politică școlară administrativă; trebuie să avem acum o politică școlară pedagogică pe care n'am avut-o până acum.

Ministerului, guvernului și d-voastră revine această sarcină.

Școala primară trebuie să aibă în totul alte cerințe decât cele de până acum.

Nu venim cu inovații. Sunt lucruri aplicate în alte părți cari trebuiesc numai aplicate și la noi.

Școala trebuie să fie unitară nu în sensul centralist, unitară în secol ca școala dela țară și cea dela oraș să aibă a crea un minimum cultural. Școala se dezvoltă în mediu. Noi ne cultivăm pe copil în abstract. Trebuie să pregătim pentru mediu, însă superior mediului său.

Politica noastră nu urmărește să transplanteze pe copii din mediul lor, ci să prepare pe copiii satelor, superiori mediului lor.

Aci intervine regionalismul care atâția se sperie. Regionalismul e introdus în Franța, Italia și Germania.

Ne vor trebui organe speciale căci ceea ce voim să facem nu se poate face dela minister.

E anormal ca în școală să se învețe o seamă de lucruri care nu sunt utile copilului.

Trebuiesc introduse elemente absolut practice chiar în predare.

Veți fi chemați să controlați schimbarea metodelor de predare. Țăranul are o vină complectă prin urmare viața, în complexul ei trebuie să o știe copilul și să o superiorizeze.

E un ideal ce nu va fi realizat de cât atunci când vom avea învățători pregătiți astfel.

D-voastră organele de control veți face abia începuturi. Fiecare școală, după regiune, va avea față de altă școală din alt județ o altă disciplină.

D-voastră organele de control aveți un rol important. Poate vom ajunge la acele consilii regionale pedagogice. Sunteți în fața unor reforme pedagogice nu numai administrative.

Pe mine mă mai interesesează și altceva: învățătorul și raporturile dintre el și organele de control. Era o răceală între aceste două elemente.

Revizorul trebuie să fie un sfătuitor. Cu noi să fim necruțători dar cu subalternii noștri blânzi și ertători,—necruțători numai cu cei care lezează interesele Statului.

Cu blazații nu se poate face nimic. D. ministru Gusti și cu mine suntem hotărâți să facem tot posibilul pentru o mai bună stare materială a învățătorilor. Poate prea mult nu vom putea izbuti dar să aveți în vedere cele mai bune intenții ale noastre pentru școală și învățători.

Dați-ne tot sprijinul, căci or cât de bine intenționați am fi noi o mână de oameni, nu putem cuprinde o țară întreagă.

Dacă înțelegeți că această politică nouă de cultură a masselor este necesară, atunci dați-ne toată puterea d-voastră de muncă. Știu că aveți o situație tristă. Vi se cere să jertfiți de multe ori și din puținul d-voastră avut, și din puterile d-voastră, dar faceți-o căci veți avea mulțumirea sufletească și recunoștința țării.

(continuare pe pag. 4-a)

Două Icoane

Am cunoscut cu toții prodigi-oasa activitate literară a marelui nostru poet, Mihail Eminescu.

Ne-am adăpat cu sete din tot ceia ce îi aparține: simțire, cugețare și temperament poetic. Această, pentru că vremurile sunt adesea stăpânite de spiritele celor ce nu mai sunt.

Și în zgomotul zarafilor de acum o jumătate de veac, apariția scrierilor lui, a fost mai mult decât salutăată. Bineînțeles de oameni de sufler și neachsteziați de interese mărunte și rușinoase.

Deci, peste intrigăriile și invidiile de moment, s'a ridicat spre susținerea și încurajarea lui, omul acela de care pomenind nu poți să fii decât sfios, acela care făcuse din catedra s'a un amvon, după care se vorbea lumii profețiile viitoare. Este vorba de ieruditul profesor Titu Maiorescu.

Titu Maiorescu—Mihail Eminescu, doi naționaliști, nu de circumstanță bineînțeles, ca cei din acest blestemat colț de țară, doi oameni mari, doi oameni de bine. Cel dintâi, spirit făcut pentru a pluti în sferile abstracte ale filozofiei, cel de al doilea, sburător în lumea senină, idealistă și adesea imaginară; amândoi fare de îndreptare pentru generațiile de după ei, amândoi cărturari înamorați de filozofia Kantiană, pe care au servit-o, unul pe catedră și în scrieri de comentariu, altul în scrierile sale poetice.

Căci „Sărmanul Dionis“, nu

este decât un fel de desfășurare a teoriei idealității, spațiului și-a timpului, nuvelă, aesiur, scrisă cu un puternic colorit romantic și cu aplicări metapsihice.

Ei în totdeauna au fost prieteni. O prietenie ce se poate lega între unul cu atitudinea de părinte și altul, de o putere efectivă, ce numai la oameni inteligenți o poți găsi.

Căci sunt știute sentimentele lui Maiorescu pentru Eminescu; truda lui de a fi poetului spre bine în toate. Era ceva desigur, ascuns, ceva din ceia ce se chiamă mit; o asemănare la gusturi și la concepții—a eșirii din comun—la acești doi oameni cari au lăsat în urma lor o așa de înspăimântătoare dâră de lumină.

Leul nu se poate dărâma cu coji de nucă, nici Maiorescu și nici Eminescu nu se pot descifra cu una cu două și mai ales într-o pagină de ziar.

Rămâne totuși în lumină personalismul lor energic, geniul lor creator și mai presus de toate contribuția lor la cultura și literatura românească. Ei au adus un suflu de viață nouă; cel dintâi împământinerea la noi a principiilor filozofiei lui Kant, celălalt aducea întreaga influență a filozofiei lui Schopenhauer.

Amândoi au fost două icoane, cărora le-a trebuit perspectiva depărtării, spre a fi luminate și a lumina îndeajuns.

Vremea a dovedit!...

R. Sandu

Țiganul argat.

Un țigan, odată
Intrase argat;
Se cam săturase
De-atât umblat.

Dar ca toți țiganii
Era neam de soi:
La somn înalinte,
La treabă înapoi.

— „Ia vezi, măi, îi spune
Stăpânul într-o seară,
Cum s'arată vremea
Ia te uită afară!

— „E norișor printre stele“
Țiganul îi spune
„Nici de fân, nici de nuele
Nu-i bine, stăpâne!“

Dacă's pe cer stele
Și-i timp liniștit,
O să cărăm fânul
Măine, negreșit,

Dacă's pe cer nori
Și nu se văd stele,
Din crâng vom aduce
Un car de nuele.“

Cum să facă cioara
Să scape de treabă?
Socotește o clipă
Și se'ntoarce în grabă.

Nic. Badea

LA ȚARA

— „Ce bine-i de voi, Costache, la sat“!, spunea într-o, frumoasă zi de primăvară, Neculai către prietenul său.

— „Aici la oraș nu poți face nimic ca să nu te afle lumea. Acolo poți face băi la râu, chiar fără costum. Dar ce vreau eu să fac și nu pot aici, iar la plajă nu mi da mâna să mă duc, sunt băile de soare. Am răcit o carte despre asta, unde a adevărate minuni săvârșite de izvoul vieții (soarele) asupra bolnavilor. Am tot zis că m'oi duce la țară la cineva, anii trecuți, însă par'că a fost un făcut, nu m'am putut urni.

Acum mă încercă de câtăva vreme un junghiu în partea stângă. Cred că dacă aș face băi de soare, m'aș vindeca la sigur“.

— „Atunci, vii la mine, Neculai“, îi răspunde prietenul său. Și din două vorbe s'au înțeles. Prin lunie, după ce Neculai a luat vacanța, trenul de 9 abea trecuse și după un s'ert de ceas amicul său se pomeneste cu el vesel intrând pe poartă,

Om în toată firea se bucura ca un copil de tot ce vedea. Cireșii și vișnii plini de fructe coapte, erau pentru dânsul o adevărată minune. Ce plăcere pe el să culeagă fructele pe care le lua deagata la oraș. Se bucura și Costache de bucuria prietenului său. Lucrurile cele mai obișnuite pentru dânsul, dacă îl bucurau pe Niculae, căpatau și pentru el alt preț. Ce păcat că nici n'au avut vreme să treacă toate în revistă. A doua zi i-a venit lui Costache o hârtie dela București, unde a trebuit să plece chiar atunci seara, ca să se întoarcă peste două zile. Prietenul a rămas singur.

La București, nu prea s'a potrivit socoteala de acasă, și a stat mai bine de o săptămână. În sfârșit termină cu bine afacerea și pornește spre casă. Dar de ce se aproria de casă, din ce, în ce îl cuprindea o grijă fără pricină. Un fel de presimțire că s'a întâmplat acasă ceva rău. Ca să se sustragă acestui gând copleșitor cerca ba să citească, ba să converseze cu vecinii din compartiment, însă zadarnic. Pe cât se silea să scape de ideea supărătoare, pe atât aceasta devenea mai puternică. Ce să spun, era un chin. Dă Dumnezeu și ajunge la gara de coborire.

Cum s'a coborât din tren, scrutează zarea, doar va afla un moment mai devreme nenorocirea de care acum era sigur că s'a întâmplat. Casa se vedea întreagă. Și lucru anapoda, pe drumul dela gară la sat, pe care altădată întâlnea o mulțime de oameni, acum nu era nici unul să-l întrebe ce s'a întâmplat. Intră în sat și trece grăbit spre casă, prin fața primăriei. Dar abea face câțiva pași și aude că-l strigă cineva acolo.

Înăuntru erau toate „autoritățile“ comunale. Ei luase o înfați-

șare tristă, care l-a băgat în răcori. În cele din urmă începe primarul, care l-a luat pe departe ca să-l încurajeze și cu ezitari, cu întreruperi, îi spune că prietenul care venise, a înnebunit. Li arată formele ce le făcuse ca să-l interneze la Mărcuța.

I-a întrebat cum s'a întâmplat și de când. A început să-i istorisească șeful de post, că îndată după ce a plecat, prietenul său s'a desbracat de tot și s'a întins în buruieni. L-au văzut niște femei care treceau cu mâncare la câmp și au spus bărbatilor. Aceștia grijulii să nu li se întâmple ceva copiilor depe acasă, s'au strâns câțiva și cum au ajuns la locul cu pricina, au luat omul prin surprindere și nici una nici două, l-au legat burduf și l-au dus pe sus la post.

Când a venit șeful din patru-lare, l-a găsit cu oamenii cari îl aduseseră și l-a luat în primire. Aceștia erau zgâriați, cu hainele rupte. Abia l-au putut lega, că li brua pe toți. Pe semne boala i-a dat putere, că așa-i boala asta. S'a sbătut însă să scape și s'a ros de funie, tot o rană, dar n'are ce-i face. I-i teamă să nu scape, că uneori îl a cu vorba ca un om sănătos, pe urmă dacă nu i se da ascultare, injură pe oricine. „De ar pleca mai repede, zise el, ca să se poată duce jandarmii la post, că le-a ieșit păr alb săptămâna aceasta. Plânge, striga la ei de nici nu mai da pe la post.“

(va urma)

O lacună

Numirea noilor învățători în acest an, din cauza economiilor bugetare, s'a făcut pe ziua de 1 Octombrie, în loc de 1 Septembrie cum s'a făcut până acum.

Ori prin aceasta i s'a adus un prejudiciu învățământului, mai ales acolo unde e un singur post, unde nimeni n'o să se intereseze de local, de înscrierea elevilor și procurarea cărților.

Știut este că, neplătindu-i se, învățătorul nu se va putea prezenta la deschiderea cursurilor pe ziua de 15 Septembrie, din cauza situației materiale grele de astăzi și nici nu va putea fi obligat la aceasta de minister, pentru că însuși data numirii justifică prezentarea pe 1 Octomorie.

Până atunci școalele urmează deci să stea închise, iar elevi să hoinărească pe străzi fără de nici un căpătăiu. Și deabea după 1 Octombrie, după ce se prezintă învățătorul urmează să se ia măsuri pentru închirierea unui local dacă nu este, s'au repararea celui existent. Dar înscrierea elevilor și strângerea banilor pentru cărți? Desigur necesită cel puțin o jumătate de lună pentru aceste operații, în care timp învățământul trebuie să stagneze.

(continuare pe pag. 3-a)

Cuvântarea d-lui secretar general profesor I. C. Petrescu

D. secretar general I. C. Petrescu ia apoi cuvântul: Funcția de secretar general are un caracter administrativ și ne vom întâlni mai des aci, spune d. I. C. Petrescu.

Elementele fundamentale ale administrației școlare sunt numeroase. Veți căuta să răspundeți la toate aceste cerințe, după cum și dumnevoastră la rândul dv. veți cere învățătorilor să răspundă.

Ne-a spus-o doar d. ministru Gusti, că nu e posibil să dăm ceva nou, fără o cunoaștere a realității.

Ceiace facem noi este să cunoaștem realitatea în ansamblul și în amănunt.

Deci prima condiție cerută școlii primare este cunoașterea realităților. În ceea ce privește planul de activitate un lucru trebuie cu totul înlăturat: improvizarea.

E necesar mai întâi să organizăm posibilitatea realizării.

Apoi selecționarea corpului școlar realizator al planului oricât ar fi de grea munca cea nouă, se găsesc elemente ce sunt gata de lucru.

Mai e necesară organizarea utilajului. Această organizare este ceva static. Va trebui să disciplinăm apoi elementele de care dispunem, după necesitățile noastre, veți avea datoria de a descoperi aptitudinile învățătorilor, după trebuințele acțiunilor d-vs.

După aceasta aparatul administrativ întreg se pune în picioare.

Urmează necesitatea coordonării muncii. Vă cerem o intuiție asupra locului ce ocupați în planul nostru, vă cerem să fixați locul învățătorilor în acest plan și corpul pe care l-ați selectat pentru executarea planului.

Abia acum intră elementul de control. Nu veți avea dreptul să controlați decât ceea ce ați organizat. La fel vom proceda și noi.

Controlul este un element secundar. atunci se vor impune sancțiuni bune când veți da rezultate bune, rele când veți da rezultate rele.

Cuvântarea d-lui Em. Bucuță

D. Em. Bucuță arată că activitatea extrașcolară este o activitate de cultură, care azi are un corp de doctrină și de acțiune.

Noțiunea de activitate extrașcolară s'a amplificat. Activitatea didactică este strâns legată de școală, cea educativă, de viața socială.

D. Bucuță termină arătând care este rolul învățătorului în educația poporului și face apel la organele de control ca să dea un cât mai cald indemn subalternilor lor pentru a se putea înfăptui această educație.

A urmat citirea referatelor asupra unui chestionar pe care ministrul l-a trimis tuturor organelor de control.

În legătură cu aceasta au făcut diferite propuneri și observații d-nii C. Angelescu, I. Ghiață și Petre Petrescu.

La sfârșit consfătuirii d. ministru Gusti a citit textul următoarei

urmare din pag. 2-a

telegrame adresate suveranului.

„Strânși într-o adunare de îndrumare și consfătuire cu inspectorii, revizorii și subrevizorii învățământului primar din întreaga țară, în preajma deschiderii noului an școlar, gândul nostru se îndreaptă cu entuziasm către regele care ne duce pe toți cu viziune sigură către nouile idealuri culturale ale țării”.

(ss) Gusti

La ora 9 seara, ministrul instrucțiunii a oferit la „Luzana” o masă inspectorilor și revizorilor școlari.

O lacuna

continuare din pag. 3 a

Pentru întâmpinarea acestui neajuns, Ministerul trebuia să ia măsuri în consecință, ca la toate școlile unde este un singur post, numirile să se fi făcut pe ziua de 1 sau 15 Septembrie, dată când învățătorul era obligat să se prezinte spre a lua toate acele măsuri din vreme.

Ori cum Ministerul n'a ținut socoteală de acest considerent de o importanță atât de mare pentru școala noastră sătească, găsesc nimerit ca secretarii de comitete, să depună toate străduirile, pentruca și la școlile la care nu s'a prezentat nimeni, să facă reparațiile necesare, să facă înscrierea elevilor și să strângă bani pentru cărți, pe cari îi va preda colegului la prezentare, spre a-și procura cărțile de autorii ce-i găsește de cuviință pentru școala sa.

Ar fi un gest de înaltă colegialitate și un merit în plus pentru cei ce au ocazia de a face aceasta.

Pony

Publicație

Se aduce la cunoștința generală că, se declară nule și fără valoare în mâinile oricui s'ar găsi, recipisele de depozit provizoriu No. 1909 de lei 298.843, No. 1919 de lei 377.163 și No. 1912 de lei 1. 173.927, ce reprezintă salariile în restanță pe lunile Noembrie și Decembrie 1931, ale învățătorilor din Jud. Caliacra.

Subrevizoratul Școlar-Caliacra

Știri

— Cursurile tuturor școlilor primare și secundare din țară, vor începe conform regulamentului, pe ziua de 15 Septembrie crt.

— Numirea normaliştilor și normalistelor, se vor face de către ministru între 20—22 Septembrie crt. Toate numirile se vor face cu data de 1 Octombrie.

În legătură cu aceasta, Subrevizoratul școlar a început întocmirea ștatelor de salarii pe luna Septembrie, spre a nu se întârzia din această cauză plata salariilor pe această lună.

Subrevizoratul Școlar al Județului Caliacra

No. 5595 10 Septembrie 1932

CIRCULARA

către

D-nii învățători, învățătoare și conducătoare din

Județul Caliacra

Cu Ordinul, Onor Ministerului Instrucțiunii No. . . | 932, fiind numit subrevizor școlar al acestui județ, adresez tuturor membrilor corpului didactic, următoarele:

1). Cursurile școlare încep regulat pe ziua de 15 Septembrie 1932, la care dată toți învățătorii și conducătoarele să fie prezenți la posturile lor, iar directorii de școli să îngrijească ca reparațiile necesare să fie terminate.

Pășind în noul an școlar 1932 | 933, dorința mea este ca fiecare să-și facă conștiincios datoria, evitând orice nemulțumiri, atât între colegi cât și față de noi, spre a ne scuti astfel de diferite cercetări și anchete, care ne răpesc nouă timpul, iar dvs. vă stîrbesc prestigiul de învățători.

2) Din primele încasări ce se vor face la comitetele școlare, d-nii directori să îngrijească pentru a procura lemnele necesare școlilor, pentru a nu da ocazii ca bunul mers al școlii să fie slinherit din această cauză.

Pentru a vi se pune din timp la dispoziție fondurile necesare, am stabilit, de acord cu D-1 Prefect al județului și D-1 Administrator financiar, ca să rămână tot asupra preceptorilor casieriiile, cari au și primit instrucțiuni în acest scop și ordin a da toată atențiunea încasărilor comitetelor școlare

Amintesc în treacăt ca, datele cerute de noi în diferite ocaziuni să ne fie trimise urgent, exacte și corect scrise, pentru a nu se da ocazii la repetiri de ordin, care ne îngreuează munca.

Observați ca toate cererile de concediu să ne fie înaintate prin direcțiunea școlii, care în mod obligator va referi cu exactitate câte zile de concediu a mai avut solicitantul și cine suplîneste catedra în timpul concediului.

Cu ocazia inspecțiilor ce voiu face în județ, voiu cerceta, și inventarul școlii, pentru care rog pe d-nii directori a-l completa la zi cu tot mobilierul și averea școlii.

Față de greutățile cu care se strâng fondurile comitetului în criza actuală, vă recomandăm cu insistență a face cele mai mari economii, împărțind astfel puținul ce are comitetul, ca la sfârșitul anului, toate cheltuielile să fie acoperite, iar în anul viitor comitetul să intre cu economii, nu ca anul acesta eu datorii enorme.

La aceasta contribuie într-o mare măsură și spiritul de economie și capacitate al celor ce mănuesc fondurile comitetelor.

Ca și până acum, orice bon de plată nevizat de comitetul școlar județean, nu va fi luat în considerație, iar cel ce a primit suma va fi obligat a o restitui în cassa comitetului.

De îndată ce veți primi prezenta, ne veți raporta numele învățătorilor prezenți la posturi.

Subrevizor școlar,
N. Constantinescu

Către colegii învățători,

Interesații și cei lipsiți de conștiința corpului nostru misionar, pun în circulație o mulțime de versiuni dăunătoare întreprinderilor inițiate de corpul învățătoresc.

Așa au încercat să înfrângă entuziasmul cu care învățătorii au întâmpinat înființarea secțiunii de librărie, depe lângă banca noastră.

Toată strădania de împotrivire, la opera noastră culturală, a evidențiat însă un adevăr desdrunciat.

Ca:

1) Noi suntem învățători și păstrăm întreprinderii noastre caracterul școlar, în locul celui negustoresc.

2) Urmărim prin întreprinderea de librărie, ajutorarea cărții copilului și-a școlii învățătorului,

Deaceea:

Acordăm rabatul cel mai mare din câte s'a cunoscut în trecutul cărții, din jud. Caliacra.

Posedăm manuale școlare din toți autorii, tot felul de ediții și nu numai de unii autori, cum minciinoșii se colportează.

Prin aceasta scopul nostru l-am atins în parte căci a apărut pe piața desfacerii cărților școlare, rabaturile cele mai mari din câte a fost până acum.

Școala a scris până astăzi cu tocuri costisitoare de: 5 lei, creion de 5 lei și placă de 30 lei.

Le-am eftenit peste așteptări: tocul 2 lei, creionul 1 leu, placa cea mai mare 17 lei.

Înțelegându-ne și aprecind străduirile noastre, fără patimă și interese străine școlii și colegialității noastre, ne supunem judecării oricui și așteptăm concursul celor vrednici și de capacitate morală.